

2441 27/1 60: 2. (sidste) beh. af f. t. beslutn. om rigsretstiltale mod fhv. minister Johs. Kjærbøl. 2442

[Henry Christensen.]

svarligheden af vintersejlad? Mon ikke det var det, der var det afgørende motiv? Og det ærede medlem og andre skal ikke være i tvivl om, at det, hvorom mistanken samler sig, er, at også tidligere Grønlandsminister Kjærbøl har haft det samme motiv, har haft præcis det samme motiv, som vi forstår også andre har haft, et motiv, der medvirkede til, at den første erklæring blev holdt skjult for det danske folketing.

Det ærede medlem fru Edel Saunte gentog i dag det, hun sagde ved første behandling om Kjærbøls konsekvente benægtelse af at kende den første erklæring, og spurgte: hvilke beviser foreligger der? Men det kan da ikke være tilstrækkeligt for en afvisning. En konsekvent benægtelse kender vi jo i så mange andre sager. Det kan da ikke være tilstrækkeligt for folketinget, nu da der foreligger stærkt indicium for, at Kjærbøl kendte den første erklæring. Han har måske ikke forstået den, han er måske under telefonsamtalen ikke blevet ganske klar over, hvordan sagen lå, og meget mere. Hvem tilkommer det at vurdere dette forhold? Mon det, når det kommer til stykket, ikke netop må være en rigsret, der skal foretage vurderingen, når en minister altså har bragt sig i den situation, at han har givet folketinget oplysninger, der viser sig ikke at dække det, der var de sagkyndiges virkelige mening om tingene?

Når nu det ærede medlem taler om, at det er, som om vi andre alene ser hen til, at noget kunne jo vise sig, og spørger, hvilke grunde vi har for at tro det, vil jeg svare: ja, der er jo det, der allerede er nævnt, at havde vi ikke rejst denne sag, var det gået, som regeringen havde ønsket det, og så havde direktør Christiansen i dag stået som en plettet mand. Der er foreløbig kommet det ud af det, at direktør Christiansen er blevet rensset for en grov mistanke, som ved fhv. minister Kjærbøls benægtelse var kastet over på direktøren.

Mon ikke det ærede medlem fru Edel Saunte skulle have været opmærksom herpå? Det ærede medlem ved også, at efter at sagen var rejst i tinget, kom de nye undersøgelser i gang, som bragte nye oplysninger frem om sagen.

Vi må imidlertid hævde, at indtil dette øjeblik er sagen stadig ikke blevet behandlet på den måde, som man ville have behandlet andre sager, når det drejede sig om en efterforskning til bunds. Man har ikke taget de sædvanlige metoder i anvendelse. Regeringspartierne ville på et tidligt tidspunkt henholde sig til den første erklæring, der forelå fra rigsadvokaten, og hvori der stod, at der ikke var holdpunkter for at antage, at yderligere undersøgelser ville føre til, at nogen kunne drages til ansvar for, at der ikke var givet underretning om indholdet af den første kaptajns-erklæring, allerede fordi det bevismæssigt ikke lod sig gøre med fornøden sikkerhed at fastslå, hvorledes der var forhandlet om denne affære. Men dette standpunkt holdt ikke over for den anden dommerundersøgelserapport og den erklæring, som derefter blev givet. Ganske vist siger statsadvokaten stadig, at bevismæssigt ligger det sådan, at fhv. minister Kjærbøl i hvert fald er blevet gjort bekendt med, at kaptajnerne indtog en negativ holdning over for passagersejlad. Så langt er vi kommet. Det har imidlertid ikke ændret statsadvokatens bedømmelse; det må jeg indrømme. Men hvad det bevismæssige angår, ligger det altså vidt forskelligt fra første til anden runde.

Man kan så prøve at gå ind på statsadvokatens betragtninger, f. eks. at der kan foreligge en misforståelse, at den daværende minister ikke har været ganske klar over, hvordan sagen forholdt sig, at den befandt sig på forhandlingsstadiet o. s. v. Den bedømmelse kan man anlægge. Man kan også anlægge den bedømmelse, at fhv. minister Kjærbøl, der almindeligt ikke er kendt som nogen sinke og vel måtte vide, hvad det drejede sig om, havde